

متن پرسش

بسمه تعالی؛ سلام علیکم: استاد سوالی در رابطه با استفاده از امکانات مادی دارم بخصوص اکنون که بنا به تشکیل زندگی و خانواده است و جهیزیه ای قرار است در این زندگی استفاده شود. به حضرت امام می نگرم و آن شور عمیق ایمانیشان که در تعارض بوده با حتی استفاده از یک تلفن ثابت، یک یخچال و...) به نقل از مستند «بانو قدس ایران» به حضرت آقا می نگرم با آنهمه زندگی ساده شان در مشهد مقدس قبل از انقلاب با آن همه بی چیزی! (که در کتاب «خون دلی که لعل شد» بخوبی نمایانگر است) از طرفی صحبت از حضور در زندگی امروزی و ضدیت پیدا نکردن با عرف و حتی به دلیل وجود بحران آب، استفاده از ماشین لباس شوئی و ظرفشوئی و... می شویم. و از طرفی نگاه به زندگی انسان هایی که حتی در نان و آب خود مانده اند!! و حال منی که در روح ایمانی خود، خواهان یافت وسعتی به وسعت تمام انسان ها هستم. از طرفی شاهد مثال هایی برایم زده می شود از ساده زیستی های رهبر معظم که بدلیل منصوب شدن به رهبری شان این گونه رفتار دارند (بعنوان مثال رهبری فرمودند بعد از رهبری دیگر آجیل نخوردند) از طرفی من خود را در مقابل حدیث «من نصب نفسه للناس اماما فلیدأ بتعلیم نفسه قبل تعلیم غیره» می یابم که آن امامی که در حدیث بدان اشاره رفته حرف از جایگاه و مقام نزده که حال بگوییم «تو هم هرموقع امام شدی، ساده زیست بتمام معنا باش». کل و خلاصه عرض بنده اینست که روحیه ام این امان را نمی دهد که همچون طلبه های دیگر همراه عرف شوم و از ماشین و تلویزیون بزرگ و لباس شوئی و ظرفشوئی و یخچال فریزر جدا جدا و تخت و مبل استفاده کنم، به من امان نمی دهد از ظروف پر نقش و نگار و قالی های ۱۷۰۰ شانه و استفاده کنم. زندگی ای که می خواهم و می دانم عرف قبول ندارد، اکتفا به کمترین هاست. نمی دانم جز این می توانم سعه صدری داشته باشم؟

متن پاسخ

باسمه تعالی: سلام علیکم: آری! هر اندازه زندگی ساده باشد، بهتر است. ولی نباید بیرون از عرف جامعه زندگی را شکل داد. قبلاً ۱۵۰ گرم گوشت می خریدیم و استفاده می کردیم، بدون نیاز به یخچال. و یا در حیاط طشت لباس را می گذاردند و لباسها را شستشو می دادند. در حالی که عرف تغییر کرده و از این جهت نباید خارج از عرف زندگی کرد زیرا به زحمت می افتمیم و از کارهای اصلی مان باز می مانیم. با اینهمه هرچه ساده تر، بهتر. موفق باشید

